

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce:, st. příslušnost, zast. opatrovníkem: Asociace pro právní otázky migrace, o.s.s, se sídlem v Praze 8, Karolínská 654/2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřuje v tom, že mu po provedení základních úkonů v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany nebylo umožněno opustit příjímací středisko v Zastávce u Brna, tj. byl omezen na své svobodě.

Žalovaný na dotaz soudu sdělil, že žalobce nevyčkal svého transferu do Maďarska, které mělo posoudit jeho azylovou žádost, a svévolně dne 27. 4. 2015 opustil příjímací středisko Zastávka u Brna. Místo žalobcova současného hlášeného pobytu není žalovanému známo. Proto byl žalobci ustanoven opatrovník.

Žalobce se domáhal (formulářovou) žalobou toho, aby soud zásah správního orgánu spočívající v neumožnění opuštění příjímacího střediska, prohlásil za nezákonný a aby mu přikázal, aby od dalšího pokračování v zásahu upustil. V žalobě uvedl, že se jedná o omezení

osobní svobody, když podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž úkony podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o azylu*“), již byly provedeny. Do dne podání žaloby (tj. do dne 24.4.2015) mu nebylo umožněno opustit příjímací středisko, neobdržel žádnou informaci, na základě jakého rozhodnutí dochází k omezení jeho osobní svobody. Zmínil čl. 5 odst. 2 Evropské úmluvy o lidských právech a skutečnost, že mu musí být oznámeno, na základě čeho je omezen ve svobodě pohybu. Uvedl dále, že pokud žalovaný zakládá omezení svobody na základě ust. § 46 odst. 3 zákona o azylu, tak tato úprava není v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013.

Žalovaný k podané žalobě uvedl, že ji považuje za nedůvodnou, poukázal na skutečnost, že zásah již netrvá, poukázal na to, že dne 19.3.2015 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, dne 8.4.2015 bylo rozhodnuto, že řízení o této žádosti se zastavuje podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu, rozhodnutí bylo žalobci předáno dne 14.4.2015 a téhož dne nabylo právní moci, v té souvislosti byl poučen, že do doby, než bude dopraven do Maďarska, nesmí opustit příjímací středisko, žalobce dne 27.4.2015 středisko svévolně opustil. Poukázal na to, že žalobce nebyl v zařízení pro zajištění cizinců, ale v příjímacím zařízení.

Ústní jednání se konalo v nepřítomnosti opatrovníka žalobce, který se z jednání řádně omluvil, a za přítomnosti žalovaného, který setrval na argumentech, které uvedl ve vyjádření.

Městský soud v Praze přezkoumal tvrzený zásah, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného jak ke dni svého rozhodnutí, tak ke dni, kdy tvrzený zásah trval (ust. § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce příjímací zařízení opustil, není v době rozhodování soudu vůbec možné uvažovat o tom, že by tvrzený zásah trval. V této souvislosti není možné již nijak přezkoumat tu část žalobní žádosti, kde se žalobce dovolával toho, aby žalovaný v tvrzeném zásahu přestal.

V té části žaloby na nezákonný zásah, kde žalobce tvrdil, že zásah je nezákonný, soud posoudil (vzhledem k nepřítomnosti žalobce) tuto žalobní žádost tak, že ta sice není důvodná ke dni rozhodování soudu ohledně konstatace, že zásah je nezákonný, nicméně v době podání žaloby tvrzený zásah trval, a proto se soud musí vyjádřit, zda tvrzený zásah v době podání žaloby považuje za nezákonný. Ani této žalobní námitce nemohl soud přisvědčit, neboť podle jeho názoru žalobce nebyl nijak na svobodě omezen (o čemž mj. svědčí i to, že zařízení sám opustil po podání žaloby), jak tvrdil v žalobě, a k zásahu tak dojít nemohlo – žalobce nebyl zajištěn, proto jeho osobní svoboda nebyla v tomto směru omezena. Žádná taková povinnost nebyla žalobci uložena ani rozhodnutím o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany ze dne 8. 4. 2015; pokud bylo žalobci pouze sděleno ust. § 46 zákona o azylu, jednalo se o sdělení právní úpravy, které však nevyústilo ve vydání nějakého správního rozhodnutí o zajištění podle ust. § 46a zákona o azylu. Pokud byl žalobce přemístěn do tohoto zařízení policií, neboť neměl platný cestovní doklad, stalo se tak na základě ust. § 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., samotný tento postup žalobce nenapadl, ani příslušný správní orgán (policii) nevymezil jako žalovaného.

Žaloba tak není důvodná a soud ji zamítl podle ust. § 87 odst. 3 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. dubna 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pechočová